گزارش یک | دنیا حیدری

ضعف در مدیریت بحران، وضعیت پرسپولیس را قرمز کرد، شکست در دو بازی متوالی خانگی برابر دیدگان هواداران صدای آنها را در آورد صداهایی که مدیریت و کادر فنی مخاطب آن بودند.

هفته دوازدهم فرصت مناسبی بود برای سرخپوشان تا جایگاه خود را در صدر جدول مستحکم‌تر کنند، اما همه چیز دست به دست هم داد تا این تیم نه فقط صدر که آرامش خود را هم از دست بدهد. شکست مقابل فجر، اعتراض سکوها، مصاحبه شتاب‌زده محمدی جوان، جریمه شتاب‌زده بازیکنان و کادرفنی و واکنش‌ها به سه امتیاز از دست رفته این هفته و حواشی اطراف تیم باعث شد باخت مقابل فجر در پرسپولیس به یک بحران تبدیل شود. بحرانی که هیئت مدیره باشگاه را ناچار به برگزاری جلسه با کادرفنی کرد جهت تذکر به تارتار و انتقال نگرانی‌ها به او. هرچند که دست‌آخر مدیریت باشگاه از سرمربی حمایت کرد، اما پرواضح است که جمع کردن اوضاع در پرسپولیس کاری نیست که به این سادگی‌ها و با برگزاری یک جلسه توبیخی یا حتی حمایتی به سرانجام مثبتی برسد.

پرسپولیس درست بعد از چند هفته بار دیگر به همان نقطه‌ای رسید که تصور می‌کرد آن را پشت سر گذاشته است. شکست مقابل فولاد و حالا هم باخت به فجر، آن‌هم در ورزشگاه شهدای شهرقدس و دیدگان هوادارانی که در همان هفته دهم هشدار داده بودند که صبرشان در آستانه لبریز شدن است. دست‌آخر نیز عدم نتیجه‌گیری مقابل فجر و باخت ۲ بر یک مقابل نماینده شیراز سرخپوشان را وارد فضایی ملتهب کرد. جوی که خیلی زود از زمین بازی به سکوها، رختکن و حتی ساختمان باشگاه رسید و نشان داد اوضاع تا چه حد بیخ پیدا کرده است، نه فقط چون صدر جدول در پایان هفته دوازدهم برای پرسپولیس، تقدیم به سپاهان شد، بدان جهت که باخت به فجر، بحران درون‌تیمی سرخپوشان را به نمایش گذاشت. بحرانی که در عین ناباوری بخش مهمی از آن را خود مجموعه پرسپولیس رقم زد!

شکست مقابل فجر صرفاً حاصل دو اشتباه دفاعی و از دست رفتن چند موقعیت نبود. درست است که یاران رجب‌زاده در فجر با یک دفاع منسجم و بستن فضاهای مرکزی و محدود کردن قدرت مانور بازیکنان هجومی پرسپولیس، بازی را آنطور که می‌خواستند کنترل کردند و سرخپوشان هم در خلق موقعیت و عبور از خط دفاعی فجر و زدن ضربات آخر مشکل داشتند و نتوانستند به نتیجه‌ای که می‌خواستند برسند، اما اتفاقات تلخ این بازی به سوت پایان بازی و با نتیجه حک‌شده بر تابلوی ورزشگاه ختم نشد. اعتراض هواداران به مراتب پررنگ‌تر از باخت به فولاد بود و این‌بار، نوک تیز پیکان انتقادات به سمت علیپور نشانه رفته بود، به‌طوری که هنگام تعویض با چهره‌ای بغض‌آلود جای خود را به ایگور سرگیف داد. هرچند در پایان بازی پیام نیازمند با انتشار پستی در فضای مجازی پشت علیپور درآمد و خلیلی، سرپرست سرخپوشان هم از هواداران خواست که در قضاوت بازیکنان صبورتر باشند، اما پرواضح است که اوضاع از این هم بدتر خواهد شد اگر تغییری در روند نتیجه‌گیری‌های پرسپولیس رخ ندهد.

تارتار در کنفرانس خبری بعد از بازی سعی کرد بخشی از فشارها را متوجه فضای سکوها کند. البته که او مثل همیشه مسئولیت شکست را پذیرفت و به این مهم اشاره کرد که بازیکنان جوان پرسپولیس هنوز تجربه کافی ندارند و تحت تأثیر شعارها قرار می‌گیرند. او همچنین به مصدومیت خدابنده‌لو، باکیچ و کنعانی‌زادگان اشاره کرد و تأثیر نبود آنها. با وجود این مصاحبه کوتاه اما جنجالی محمودی که از کادرفنی تیم ملی عذرخواهی کرده بود بابت کم بازی کردن در پرسپولیس و همچنین شایعه درگیری او با ابوالفضل جلالی پس از پاس ناموفق بازیکن جوان در دقایق پایانی، نه تنها التهاب فضا را بیشتر کرد که ضعف مدیریت این تیم را نیز به رخ کشید.

البته بحث درگیری این دو بازیکن در تونل ورزشگاه تکذیب و گفته شد آنها در رختکن روبوسی و آشتی کردند، اما برگزاری جلسه صبح روز گذشته هیئت مدیره باشگاه با کادرفنی و سرپرست تیم تأییدی بر وخامت اوضاع پرسپولیس بود. البته باشگاه همچنان از تارتار حمایت می‌کند، اما در جلسه برگزار شده علاوه بر انتقال نگرانی‌ها، اخطارهای لازم هم به تارتار داده شده است. هرچند حواشی بازی با فجر ثابت کرد که مشکل پرسپولیس صرفاً به مسائل فنی محدود نمی‌شود و شاید آنچه که در هفته دوازدهم مشاهده شد، آتش زیر خاکستر باشد.

حمیدرضا نیک‌عهد|جوان

از ناکامی تا جنجال

پرسپولیس در برزخ بحران خودساخته

یادداشت | فریدون حسن

شیرودی را به ورزش بازگرداندید

«چمن‌های امجدیه، اکنون دیگر جای پای ستاره‌ها نیست و صدای تشویق تماشاگران، جای خود را به نجواهای خداحافظی داده است. سکوها دیگر شاهد پرش‌های شادی‌آور هواداران نیستند؛ نظاره‌گر سینه‌زنی و بدرقه‌های غم‌انگیزند. این ورزشگاه قدیمی، شاید از نظر زیرساخت و استانداردهای امروزی فرسوده باشد، اما از نظر معنوی، یکی از گنجینه‌های ورزش ایران به‌شمار می‌رود. امجدیه، خانه اول فوتبال ایران است، اما امروز این خانه، فقط برای بدرقه‌های تلخ باز می‌شود پذیرای قهرمانان دیروز است. شاید اگر مسئولان ورزش کشور نگاه ویژه‌ای به مرمت و احیای این ورزشگاه تاریخی می‌کردند، امروز شاهد آن نبودیم که این مکان خاطره‌انگیز، تنها محفل بدرقه قهرمانان باشد.»

این بخشی از گزارش خبرگزاری ایرنا در مورد وضعیت ورزشگاه قدیمی تهران یعنی ورزشگاه شهید شیرودی همان امجدیه سابق است. ورزشگاهی که سال‌هاست در قلب پایتخت به دست فراموشی سپرده شده و همین چند سال قبل قرار بود بخشی از آن تبدیل به فروشگاه شود، آن هم در روزهایی که تیم‌های فوتبال پایتخت از سر بی‌جایی آواره این شهر و آن شهر هستند!

مهم‌ترین قسمت گزارش خبرگزاری ایرنا، آنجایی است که از مسئولان می‌خواهد نگاهی ویژه به مرمت و احیای این ورزشگاه تاریخی داشته باشند. ظاهراً همکاران رسانه‌ای ما خیلی به نحوه مدیریت کت‌وشلوارپوش‌های ورزش دلخوش هستند که توقع چنین کار بزرگی را از آنها دارند. لازم است یادآوری کنیم که ورزشگاه آزادی به اسم مرمت و بازسازی مدت‌هاست از چرخه استفاده خارج شده و تمام وعده‌وعیدها و تعیین زمان‌ها برای بازگشایی این ورزشگاه جز وعده سرخرمن چیز دیگری نیست. بنابراین خیلی ساده‌انگارانه است که از چنین مسئولانی توقع مرمت و بازسازی ورزشگاه پیر پایتخت را داشته باشیم.

بله، کاملاً درست و جای تأسف است که ورزشگاهی با سابقه طولانی و مکانی که بسیاری از افتخارات ورزشی کشور در دهه‌های گذشته در آن ثبت و ضبط شده، این روزها تنها مکانی برای تشییع جنازه باشد، در حالی که همین حالا ورزش کشور به شدت با کمبود فضا روبه‌روست. مطابق آمارهای رسمی، مجموعه ورزشی شهید شیرودی تنها ورزشگاه پایتخت نیست که این‌گونه مورد بی‌مهری و سوءمدیریت قرار گرفته و هستند ورزشگاه‌ها و مجموعه‌های ورزشی دیگری که چنان مهر و موم شده‌اند که حتی برای تشییع جنازه بزرگان هم باز نمی‌شود. ورزشگاه شهید شیرودی از سر بی‌کفایتی و بی‌مسئولیتی آقایان کت‌وشلوارپوش ورزش در تمام بخش‌ها در حال نابود شدن است. یک سرمایه ملی که به دست مدیران ناکارآمد افتاده تا کم‌کم و به مرور زمان نابودش کنند و به احتمال زیاد بعد از نابودی کامل بروند دنبال تغییر کاربری و فروشگاه و هایپر تأسیس کردن. پس حقیقت این است که ورزشگاه شیرودی را خود ورزشی‌ها باید نجات دهند که اگر اختیار آن در دست مدیران بی‌کفایت ورزش باشد، چند صباح دیگر ورزشگاهی وجود نخواهد داشت، حتی برای تشییع جنازه!

«ای کاش روزی برسد که بار دیگر درهای ورزشگاه امجدیه برای یک بازی هیجان‌انگیز باز شود. برای حضور نوجوانان و جوانانی که با شور و شوق در زمین بدوند و هواداران از دیدنشان به وجد بیایند. امجدیه لیاقت این را دارد که دوباره میزبان لبخند باشد، نه اشک و حسرت، اما تا آن روز، هر بار که درهای این ورزشگاه برای وداع با یک ستاره باز می‌شود، قلب تمام عاشقان فوتبال ایران به درد می‌آید. شیرودی دیگر پیر شده، اما او دیگر نمی‌خواهد شاهد رفتن ستاره‌ها باشد. می‌خواهد بار دیگر صدای هیاهوی تماشاگران را بشنود که نام یک قهرمان را فریاد می‌زنند، نه نام یک عزیز از دست‌رفته را.»

این قبیل «ای کاش»ها می‌تواند جامه عمل به خود بپوشاند، به شرط آنکه جامعه ورزش و رسانه‌ها به‌جای تأسف خوردن و ورق زدن صفحات تاریخ پرافتخار ورزشگاه شهید شیرودی وارد عمل شوند. ورزشگاه شهید شیرودی می‌تواند دوباره آغوش روی فوتبال و سایر رشته‌های دیگر باز کند. می‌تواند میزبان جوانان و نوجوانان ورزشکار باشد. می‌تواند فریاد شادی آنها را در پایتخت منعکس کند، البته به شرط آنکه خود ورزشی‌ها پا پیش بگذارند و اجازه ندهند یکی از سرمایه‌های بزرگ ورزش کشور قربانی سوءمدیریت حاکم بر ورزش شود.

رستمیان و گلخندان نایب‌قهرمان شدند

نقره جهان بر گردن تیراندازان ایران

گزارش ۲ | شیوا نوروزی

مدال نقره مسابقات قهرمانی جهان دوحه به تیراندازان ایران رسید.

تیم میکس تپانچه کشورمان این‌بار در مسابقات جهانی با درخشش هانیه رستمیان و وحید گلخندان به مدال نقره دست یافت و روی سکوی نایب‌قهرمان جهان ایستاد. کاروان تیراندازی کشورمان با ۱۰ نماینده در سه بخش تفنگ، تپانچه و اهداف پروازی عازم قطر شد. پیش از کسب این مدال نقره، هانیه رستمیان در تپانچه ۱۰ متر به مقام چهارم رسید و اولین سهمیه ورزش و تیراندازی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ را به دست آورد.

در روز چهارم مسابقات تیراندازی قهرمانی جهان که به میزبانی دوحه برگزار می‌شود، ملی‌پوشان تیم میکس تپانچه ۱۰ متر در خط آتش ایستادند و درخششان را از مرحله مقدماتی شروع کردند. رستمیان و گلخندان در دور مقدماتی با ثبت امتیاز ۵۸۳ دوم شدند و به فینال رسیدند. همچنین دو تیم از چین و تیم ویتنام نیز در فینال رقبای ملی‌پوشان ما بودند.

در مرحله فینال حساسیت رقابت بیشتر شد و تیم ایران مقام دوم جهان را به دست آورد. تیم اول چین مدال طلا را از آن خود کرد و تیم دوم این کشور نیز به مدال برنز دست یافت. هانیه رستمیان و وحید گلخندان، مدال نقره را به گردن آویختند و تیم ویتنام هم مقام چهارم را به دست آورد. دو ملی‌پوش ایران در حالی نقره جهان را به چنگ آوردند که در بازی‌های آسیایی ناگویا نیز موفق به کسب مدال برنز شده بودند.

هانیه رستمیان در واکنش به کسب عنوان نایب‌قهرمانی جهان گفت: «با ثبت امتیاز خوب در فینال توانستیم به مدال جهانی دست یابیم. در بازی‌های آسیایی ناگویا مدال برنز گرفته بودیم و خوشبختانه در جهانی نیز مدال نقره را تصاحب کردیم. از این اتفاق خوشحالیم و این دومین فینال من در این تورنمنت بود. خوشحالم که به مدال جهانی رسیدم.» گلخندان نیز از تصاحب مدال نقره جهان ابراز خوشحالی کرد: «از گرفتن مدال در مسابقات جهانی خوشحالم. متأسفانه در رقابت قبلی با اختلاف اندک از رسیدن به فینال بازماندم، ولی فینال میکس تپانچه برای من روز خوبی بود.»

از نقره نصیری تا امیدواری برای طلای یوسفی

سلیمی: برای هر مدال باید رکورد بزنیم

گزارش ۳ | شمیم رضوان

نصیری به گردن‌آویز نقره رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی جهان دست یافت. مسابقاتی که نخستین مرحله از گزینش المپیک است که با رویارویی نامداران جهان در شهر نینگبو چین برگزار می‌شود.

علیرضا نصیری، وزنه‌بردار ۲۱ ساله ایران که سابقه نایب‌قهرمانی جهان و قهرمانی جوانان را در کارنامه دارد در حساس‌ترین نبرد گروه A دسته ۱۱۰ کیلوگرم بر سکوی نخست ایستاد، آن‌هم در شرایطی که در این دسته با وزنه‌بردارانی چون اکبر ژورائف ازبکستانی که قهرمان نامدار جهان و المپیک است رقابت داشت. وزنه‌بردار مرودشتی ایران اگرچه در یک‌ضرب عنوان ششم را از آن خود کرد، اما در حرکت دوضرب با مهار وزنه ۲۳۳ کیلوگرمی به مدال دوضرب و عنوان نایب‌قهرمانی مجموع دست یافت، چرا که در مهار وزنه ۲۲۶ و ۲۳۳ کیلوگرمی مشکلی نداشت، اما در مهار وزنه ۲۳۵ کیلوگرمی ناموفق بود و به همین دلیل با ثبت رکورد مجموع ۲۱۸ کیلوگرم، به مدال نقره دست یافت و بر سکوی دوم ایستاد. در پی کسب این موفقیت بهداد سلیمی، سرمربی تیم ملی وزنه‌برداری ایران به تمجید از ملی‌پوش ۱۱۰ کیلوگرم پرداخت و تأکید کرد که نصیری شایسته کسب مدال نقره جهان بود: «سه مدال برنزی که علی عالی‌پور به دست آورد، بسیار ارزشمند بود و دو مدال نقره علیرضا نصیری هم حاصل زحمات این دو وزنه‌بردار است. هر دو نفر واقعاً تلاش زیادی کردند. رقابت‌ها بسیار سنگین و سطح مدعیان بالا بود، به‌طوری که برای کسب هر مدال باید نزدیک به رکوردهای جهان وزنه می‌زدیم. حتی در دسته ۹۵ کیلوگرم هم برای بهتر کردن رنگ مدال، نیاز به شکستن رکورد دنیا بود. انصافاً اما بچه‌ها عملکرد خوبی داشتند. علی عالی‌پور و علیرضا نصیری با وجود خستگی ناشی از مسابقات بازی‌های آسیایی به میدان آمدند. برنامه‌ریزی ما این بود که اوج آمادگی آنها را برای بازی‌های آسیایی حفظ کنیم و طبیعی بود که در این مسابقات شرایط آمادگی‌شان به خوبی آن رقابت‌ها نباشد. با این حال، نتیجه به‌دست‌آمده در چنین میدان سنگینی بسیار خوب بود.»

سلیمی همچنین امیدوار بود که بیرانوند نیز در این رقابت‌ها پایش به سکو رسیده و موفق به کسب مدال شود. با وجود این بر این باور است که سطح رقابت در این بخش بسیار بالا بود و چند وزنه‌بردار بارها رکوردهای جهان را جابه‌جا کردند. بیرانوند چون در تک‌ضرب به مدال نرسید، از نظر روحی تحت تأثیر قرار گرفت و نتوانست عملکرد واقعی خود را نشان دهد. در ادامه این رقابت‌ها، صبح امروز علیرضا یوسفی، در دسته ۱۱۰+ روی تخته می‌رود و بهداد سلیمی نیز همچون یک ایرانی امیدوار است یوسفی بتواند خوش‌رنگ‌ترین مدال فوق‌سنگین را برای کشور به ارمغان بیاورد.

اتلتیکو به جایگاه بارسلونا چشم دارد

جدال صدرنشینی

نبرد دو تیم بالانشین لالیگا، امشب تکلیف صدرنشین را مشخص می‌کند.

آخرین دیدار هفته دوازدهم لیگ اسپانیا حساس‌ترین بازی هفته است؛ اتلتیکومادرید در متروپولیتانو میزبان بارسلوناست و هر دو تیم به پیروزی در این بازی حساس نیاز دارند و کوچک‌ترین غفلت جایگاهشان را به خطر می‌اندازد.

تیم دیه‌گو سیمئونه و شاگردان فلیک در حالی امشب رودرروی هم قرار می‌گیرند که رئال‌مادرید تیم سوم جدول دیشب با والنسیا مصاف داده و نتیجه بازی مشخص شده است. نه اتلتیکو ۲۸ امتیازی و نه بارسلونای ۳۰ امتیازی، هیچ‌کدام دلشان نمی‌خواهد در کورس قهرمانی امتیاز از دست بدهند و کهکشانی‌ها بتوانند به آنها نزدیک شوند.

اختلاف دو امتیازی میزبان با بارسا آنها را حسابی به تکاپو انداخته است. از آخرین باخت اتلتیکو در لالیگا بیش از دو ماه می‌گذرد و سرمربی آرژانتینی توانسته تیمش را در رقابت‌های لیگ جزو مدعیان اصلی حفظ کند. پس از آنکه بیلبائو توانست شکست ۳ بر صفر را به تیم دوم مادرید تحمیل کند، راه‌راه‌پوشان به هیچ تیمی اجازه قدرت‌نمایی ندادند، حتی به رئال. پیروزی در دربی مادرید برای اتلتیکو ارزشمند بود و لوانته آخرین تیمی است که در لالیگا قربانی اتلتیکو شده است. با این حال تیم سیمئونه در اروپا عملکردی بسیار ضعیف داشته و همچنان مقابل حریفانش در لیگ قهرمانان ناکام مانده است. به‌غیر از منچسترسیتی که بحران زده که ۲ بر صفر بازنده از مادرید خارج شد، لیورپول اتلتیکو را شکست داد، اشتوتگارت این تیم را متوقف کرد و بایرن‌مونیخ هم با دو گل اتلتیکو را در متروپولیتانو برد. تیم بیست و سوم لیگ قهرمانان در مصاف‌های اروپایی‌اش مقابل تیم‌های هجومی کم می‌آورد و توانایی مهار مهاجمان آنها را ندارد.

حضور خولیان آلوارز یکی از حساسیت‌های این دیدار است. رابطه صمیمانه این مهاجم آرژانتینی با برخی از بازیکنان بارسا در جدال رفت فصل گذشته اتلتیکو – بارسا جنجال‌برانگیز و حتی بحث انتقال آلوارز به بارسلونا نیز مطرح شد. با این وجود سرزه، رئیس باشگاه اتلتیکو قبل از جدال با بارسا، از مهاجم تیم حمایت کرد و از او خواست با گلزنی پاسخ انتقادها را بدهد.

هواداران بارسا هنوز باخت تیم محبوب‌شان در بازی برگشت لیگ قهرمانان و حذف از اروپا را فراموش نکرده‌اند. فصل گذشته بعد از شکست ۲ بر صفر خانگی بارسا مقابل رقیب مادریدی، پیروزی ۲ بر یک کاتالان‌ها در بازی برگشت دو تیم در چارچوب مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان را خنثی کرد و این مادریدی‌ها بودند که در متروپولیتانو جشن صعود گرفتند. برای از بین بردن این خاطره تلخ هواداران منتظر درخشش شاگردان هانسی فلیک هستند. نوسان عملکرد آبی‌واناری‌ها در هفته‌های اخیر زیاد بوده، شکست ۴ بر ۲ مقابل پاری‌سن‌ژرمن از یک‌سو و باخت در ال‌کلاسیکو از سوی دیگر بارسا را با بحران مواجه ساخت. زدن شش گل به آلاوز و سه گل به استون‌ویلا بهترین راه برای بازگشت به دوران اوج بود. با این حال مصدومان بارسا همچنان چالش اصلی فلیک هستند. ژول کنده مدافع فرانسوی مصدوم شده و رودری، هافبک تأثیرگذار بارسا به دلیل آسیب‌دیدگی همسترینگ در این بازی غایب است و به جمع مصدومان اضافه شده است.

فوتبال اروپا | شیوا نوروزی

استون‌ویلا به اولدترافورد رسید

آخرین تلاش‌های کریک برای بقا

دومین پیروزی پیاپی در این فصل احتمال دارد پروژه برکناری مایکل کریک را موقتاً به تعویق بیندازد.

در جزیره چشم همه به بازی امشب منچسترسیتی‌ایند و استون‌ویلاست تا معلوم شود شیاطین‌سرخ می‌توانند هواداران‌شان را دوباره در اولدترافورد شادمان سازند یا نه.

پایان‌بخش هفته دهم لیگ برتر همین بازی است که می‌توانست سرنوشت سرمربی منچستر را تغییر دهد. برخلاف فصل گذشته که با آمدن مایکل کریک یونایتد جان دوباره گرفت و با سومی در جزیره سهمیه لیگ قهرمانان را نیز به دست آورد، در این فصل قرمزها همه را ناامید کرده و جای هیچ دفاعی از عملکرد تیم باقی نگذاشته‌اند، تا جایی که ثبت دو برد متوالی نتیجه‌ای فوق‌العاده برای منچستر به‌حساب می‌آید.

همانطور که رسانه‌ها می‌گویند، جدال خانگی با استون‌ویلا برای کریک حکم مرگ و زندگی را دارد. کامبکی که این تیم در لیگ قهرمانان به رم زد باخت ۲ بر صفر را با پیروزی شیرین ۳ بر ۲ در اولدترافورد عوض کرد، به رکورد منفی ۹ بازی بدون پیروزی منچستر پایان داد. سرمربی فعلی فصل پیش جایگزین روبن آموریم ناکام شد و حالا خودش همان شرایط را تجربه می‌کند. کریک در حالی امشب مرد اول نیمکت است که نام گزینه‌های زیادی از جمله ناگلزمان، ادی هاو، کونته، دشان و حتی اونای امری، سرمربی فعلی تیم رقیب به‌عنوان جایگزین‌های احتمالی کریک مطرح شده است.

تیم هفدهم لیگ انگلیس برای کنده شدن از انتهای جدول و فرار از منطقه سقوط کار سختی پیش‌رو دارد. کسب تنها هفت امتیاز از ۹ بازی، منچستر را به این روز انداخته و در این ۹ بازی فقط یک پیروزی نصیب این تیم شده است! ضعف در گلزنی، فرصت‌سوزی بازیکنان، بی‌انگیزگی مهاجمان، بی‌دقتی مدافعان و سردرگمی بازی‌سازها به خوبی در آمار گلزنی منچستر مشهود است؛ ۱۰ گل‌زده در مقابل ۱۵ گل خورده.

اینکه کریک همچنان روحیه‌اش را حفظ کرده و سعی می‌کند انگیزه تیمش را بالا ببرد، تنها نکته مثبت این روزهای منچسترسیتی‌ایند است: «بازی فوق‌العاده‌ای مقابل رم داشتیم. گل‌هایی غیرمنتظره به ثمر رساندیم. بسیار خوب بازی کردیم و شایسته پیروزی بودیم. هنوز به هیچ دستاوردی نرسیده‌ایم. قطعاً به تکرار چنین عملکردهایی نیاز داریم. باید بعضی چیزها را اصلاح کنیم. اتفاقات کوچک و لحظات کوچک نتیجه مسابقات را تغییر داده‌اند. چنین چیزهایی بخشی از فوتبال هستند. بازیکنان در تمرینات بسیار خوب کار کرده و باید لحظات خوب بیشتری رقم بزنیم. حفظ موفقیت در بلندمدت دشوار به نظر می‌رسد. می‌دانیم چه کاری باید انجام دهیم. هفته به هفته در مسابقات پیروز می‌شویم تا شرایط به تدریج در مسیر درست قرار بگیرد.»

استون‌ویلا حریف امشب منچستر تا رده دهم جدول پایین آمده است. تیم اونای امری دو بازی آخر خود را به حریفان واگذار کرده و یک تساوی هم داشته‌اند. باخت به بورنموث، آنها را از جام اتحادیه حذف کرد، همچنین توقف برابر فولام و شکست سنگین مقابل بارسلونا. باخت ۳ بر صفر به بارسا سنگین‌ترین شکست اروپایی تاریخ استون‌ویلا بود.

